

Tabernakel 6

Een Bijbelstudie van Br. Joh Braaksma over:

DE TABERNAKEL DEEL 6.

Zo moeten wij ook allen die levende God nu gaan dienen, en niet meer de wereld. Maar ook dat moet aan de buitenkant onze gouden ring zijn. Ieder op zijn plaats, maar gebonden door die ene roeping.

De vierde band is: één hoop.

Ook die hoop is innerlijk ons leven geworden, want Jezus, die in ons woont, is onze levende Hoop, die wij verwachten. Maar, dan zullen wij dat ook aan de buitenkant moeten tonen. Wij zien, dat de Gemeente van vandaag zo weinig op haar Heer wachtende is. Dat is niet te begrijpen, zoals, wanneer iemand zegt

bekeerd te zijn, en toch niet de heiligmaking najaagt. Want als wij toch opnieuw geboren zijn, dan jagen wij ook in die nieuwe natuur naar de heiligmaking en dan verlangen wij ook naar Hem. Dat is die ene hoop, waar Paulus aan diezelfde Thessalonizenzers over schrijft in 1 Thess. 1 vers 10: "om den levenden en waarachtigen God te dienen, en uit de hemelen Zijn Zoon te verwachten", Verwacht u Hem ook?

Want onze hoop is een kracht tot heiliging en ook een kracht om te getuigen van Hem.

Nu komen. wij nog tot het laatste: de richel, die niet door de buitenkant ging, maar dwars door alle planken heen, om het hele gebouw muurvast samen te verbinden. Om dat mogelijk te maken moest elke plank doorboord worden, opdat die dwarsbalk er doorheen kon lopen. Wat is de geestelijke betekenis daarvan? In Jes. 57 vers 15 lezen wij: "In den Hoge en in het heilige woon Ik en bij den verbrijzelden en nederige van geest, om den geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven". Dat is de Heilige Geest, die Christus in ons doet wonen, en door Christus ook de Vader. Zo wonen dan door Gods Geest, Gods Zoon en God de Vader Zelf in ons. En dat is, wat Epeze 4 vers 4 - 6 ons zegt: "één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen, door allen en in allen". En wat is het voornaamste kenmerk er van, dat Gods Geest u vervult? Dat God, die Liefde is in ons woont en Zijn liefde in ons werkzaam doet zijn. En de liefde is de band, der volmaaktheid (Coll. 3 vers 14), want dat is God Zelf, dat is de Vader en de Zoon in de Heilige Geest. En die liefde gaat midden door een gebroken leven. maar die maakt allen tot één. Zo zijn wij dan door één Geest gedoopt tot één lichaam, tot één wonderbaar gebouw.

Nu zijn wij gekomen aan de vier dekkleden die beschreven worden in Ex. 26 vers 1 - 14. Nu zijn er twee belangrijke dingen nodig, wil een huis blijven bestaan. Dat is allereerst het fundament en in de tweede plaats de bedekking of het dak En waar God een huis voor de duur van de eeuwigheid bouwt, bouwt Hij het ook op een Fundament, dat onvergankelijk is. En daarom is dat Fundament Jezus Christus, Gods Zoon, die blijft tot in alle eeuwigheid, want immers het gebouw staat vast in dat Fundament. En geen gebouw kan langer bestaan dan zijn fundament. En datzelfde geldt ook van het dak. Houdt het fundament het gebouw, staande, het dak is noodzakelijk om het huis, de tempel, te bewaren. Het dak doet immers twee geweldige dingen: allereerst dient het als bedekking tegen de weers-invloeden, zodat het huis hierdoor beschermt blijft; maar ook bindt een dak de muren tezamen. Al zouden wij nog zo'n best fundament hebben en een goede bovenbouw, maar er is geen dak op, dan zou dat huis spoedig een ruïne zijn. Daarom is dat dak zo'n geweldig belangrijk ding. En waar dat fundament dus moet blijven bestaan tot in alle eeuwigheden en God daarom Jezus Christus Zelf tot dat Fundament heeft gemaakt, zo is het ook met het dak. In het dak vinden wij wederom onze gezegende Heiland Jezus Christus. Heel de Tabernakel beeldt uit de veelvuldige heerlijkheid, die God gegeven heeft in Zijn Zoon Jezus Christus. En ook in de vier dekkleden vinden wij op een heerlijke wijze gesymboliseerd, hoe Jezus Christus de Behouder en de Bewaarder van heel de Gemeente is. Inderdaad Hij is onze Bedekking.

Maar deze vier dekkleden zijn bedoeld om samen die Éne bedekking te vormen, dat ene Dak; de vier kleden duiden echter vier bijzondere eigenschappen aan, waardoor het een volmaakte bedekking geworden is, een volmaakte Bewaarder hebben wij gekregen in Jezus Christus. Wij vinden dat meer in de Bijbel. Zo vormen de vier Evangelieën tezamen het ene Evangelie, maar elk laat een bepaalde zijde van dat Evangelie zien. Zo laten de vier dekkleden bepaalde eigenschappen van Jezus Christus zien:

Allereerst dat onderste kleed, dat zo kunstig geborduurd was.

Daarna het witte kleed van geitehaar.

Dan volgt, het rode kleed.

Tenslotte, het zwarte kleed.

De Bijbel geeft de volgorde van het binnenste naar het buitenste kleed. Wij willen het in tegenovergestelde richting behandelen, want wij zien immers eerst de buitenkant. Het buitenste, het vierde dekkleed dus, vindt u in het laatste gedeelte van vers 14 beschreven, en dit wordt een dekkleed genoemd van tachasvellen. Het was dus van dierenvellen gemaakt en het vormde een soort leren bedekking over de hele tabernakel heen. De kleur van het dekkleed was grauw, en als men dan zo die tabernakel van buiten bezag, viel er niet zoveel schoons en heerlijks te aanschouwen. Aan het uiterlijk zou men niet zeggen, dat er zich zo een heerlijkheid en rijkdom onder bevond. En zo is het toch met alles, wat ons in Zijn Woord en in de Heer Jezus geopenbaard wordt. Het heeft geen uitwendige schoonheid, maar inwendige heerlijkheid. En als Jezus Christus door de Vader gezonden wordt, dat zegt Jesaja van Hem, dat Hij geen gestalte noch gedaante had, dat wij Hem begeerd zouden hebben. Want Hij was de Man van smarten. En in Phil. 2 vers 5 - 8 lezen wij: "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en den mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot den dood, ja, tot den dood des kruizes".

Zo zien wij, hoe deze Dienstknecht des Heren aan de buitenkant gering van gestalte was en toch woonde in Hem al de heerlijkheid, Gods. Ik wil u nog wijzen op iets, dat erg belangrijk is, n.l. dat deze viervoudige tentbekleding, deze bedekking, een voornaam onderdeel vormt. Dat vinden wij uitgedrukt in de woorden van Ex. 26 vers 1: "De tabernakel zult gij maken" God zegt hiermee feitelijk, dat deze dekkleden de tabernakel vormen. Het is de tabernakel, de tent, de woning van God. En de waarachtige woning van God is Jezus Christus met Zijn Gemeente, en dat is de heerlijkheid, waartoe God ons geroepen heeft. Want de planken berderen vormen immers de bovenbouw, de Gemeente, en zoals het lichaam één is, maar vele leden heeft, zo vinden wij ook vele planken, die tot een gouden muur rondom geworden zijn. Men ziet er alleen niet veel van, want deze planken zijn letterlijk helemaal verborgen in de tentkleden. Zo is de Gemeente verborgen in Christus. Wij zijn in Hem, niet alleen persoonlijk, maar ook met elkander. De hele Gemeente is verborgen in Christus in God. U ziet, dat hier duidelijk symbolisch afgebeeld, en daarom zijn deze tentkleden, deze tabernakel, Christus. Nu staat er in Col. 1 vers 19 van de Heer Jezus geschreven "Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken. "De ganse volheid -dat is God- heeft in Hem woning gemaakt. Want Christus is immers het huis, de woning van God. Ook Col. 2 vers 9 zegt "Want in Hem (in Christus) woont al de volheid der Godheid lichamelijk" d.w.z. in Christus-lichaam woont al die volheid. En Christus-lichaam bestaat uit Hoofd en Lichaam. Hij is het Hoofd en wij zijn de leden. En ondanks het feit, dat het die ganse volheid behaagd heeft in Hem woning te maken, heeft Hij Zich vernederd en daar spreekt dat eerste grauwe dekkleed van. Nooit had Jezus Christus onze Redder, onze Verlosser, onze Bewaarder, onze Behouder kunnen zijn, als Hij Zich niet eerst ze die vernederd had. Als Gods Zoon kon Hij ons niet redden, verlossen en ook niet bewaren; maar Hij moest eerst mens worden en daartoe die heerlijkheid bij de Vader verlaten en Zichzelf ontledigen. Want Hij moest deze menselijke staat aannemen om de schuld van alle mensen te kunnen betalen door die schuld op Zich te nemen. En dat kon Hij alleen doen als mens, daar God ons aller schuld, en zonde op Hem, als mens en niet als Gods Zoon, liet aankomen.

En dat zien wij ook bij de doop in de Jordaan, Toen, Jezus niet alleen Zich ontledigde en volkomen mens werd, maar toen Hij Zich ook stelde onder al die zondaren en Zich temidden van hen mee liet dopen Hij, die geen zonde gekend heeft. En zó alleen heeft Hij ons kunnen redden. zo alleen is Hij onze Behouder kunnen worden, maar zó is Hij ook nog steeds onze Bewaarder, want doordat Hij Zich zo uitermate vernederd heeft, en zo volkomen aan ons gelijk geworden is, en in alle dingen op gelijke wijze verzocht is geworden, kan Hij nu ook een barmhartige Hogepriester voor ons zijn. Hij weet wat armoede is, Hij weet wat honger en wat dorst is, Hij kent alle verzoeken, alle krankheden. Zijn wij in beproeving of verzoeking, in nood of aanvechtingen, in ziekte of pijn, of wat het ook mag zijn, vlucht naar Hem, Hij verstaat ons.

Van dit aan de buitenkant zo onaanzienlijk dekkleed, wordt helemaal geen maat genoemd. Natuurlijk had dit dekkleed een maat, maar God verzwijgt die maat, want het is niet te peilen voor ons, hoe diep de vernedering van Jezus geweest is. Wij zijn niet de geringste van de mensen nog geweest, en wij hebben nooit die heerlijkheid, die Hij had als de eeuwige Zoon van God, gehad. De eeuwigheid zal het ons misschien eens openbaren, hoe groot de ontlediging van Jezus geweest is, toen Hij Zichzelf ontledigde, en hoe diep Hij Zich heeft vernederd om de verachtste van alle zondaren te worden, om voor ons allen te gaan lijden. Dat is met menselijke maat niet aan te geven.

En dan is er nog wat.

Dat kleed bestond ook uit één stuk en dat wil zeggen, dat de vernedering, de ontlediging van Jezus, maar één keer plaats gevonden heeft. en dat is ook voldoende voor tijd en eeuwigheid. Als Jezus

weer komt, komt Hij niet in vernedering, maar in heerlijkheid. Nu komen wij tot het derde kleed; wat ook in vers 14 te lezen is: "Ook zult gij een dekkleed voor de tent maken van roodgeverfde ramsvellen". Het was dus ook een kleed van dierenvellen. Hier zien wij de volgende grote eigenschap van ons Hoofd Jezus Christus. Het moeten ramsvellen zijn, en de ram is immers het mannetjes-schaap, dat voor de kudde uitgaat. Hier zien wij Jezus, die gekomen is voor Zijn kudde, en die Zich als het Lam heeft laten slachten. Deze ramsvellen moesten rood geverfd worden, (zij waren dikwijls wit van zich zelf), daar het een beeld is van Jezus, die Zijn levensbloed moest uitstorten om ons te kunnen verlossen. Het was niet alleen voldoende, dat Hij Zich vernederde had tot de geringste van de mensenkinderen, maar Hij moest ook voor ons allen de losprijs betalen met Zijn eigen Leven. En zoals de offerdieren: schapen, geiten en bokken, geofferd werden, en zij hun bloed moesten geven in een plaatsvervangend sterven voor de zonde van het, volk, en zo hun vel rood gekleurd werd door het uitstromende bloed, zo heeft God ook hier als symbool deze ramsvellen rood laten verven, als het beeld van Hem, het Lam Gods, dat de zonde der wereld heeft weggedragen, die Zijn levensbloed gaf, Hij de Reine, maar die de prijs heeft willen betalen. Dank God! En het is alleen door dit volbrachte offer, dat Jezus onze schuld heeft kunnen betalen en ons heeft vrij kunnen kopen van de macht der zonde, want Hij stierf voor onze zonde en Hij droeg in Zijn lichaam ook de zondaar mee in Zijn dood, zodat wij nu gestorven zijn aan onze zondige staat. Prijs Zijn Naam! Hij moest niet alleen de geringste van Adams kinderen worden, maar om dat dat hele Adams geslacht heeft gezondigd, moest Hij ook voor dat Adams geslacht als de laatste Adam sterven. Hij heeft ons echter niet alleen door Zijn bloed gered en verlost en daardoor behouden, maar het is nog altijd Zijn bloedskracht, die ons bewaart. Het is ook een voortdurende bedekking. Want Zijn bloed bedekt ons. Hij is nu wel verheerlijkt, Hij leeft, maar als Johannes in Openb. 5 vers 6 voor ons schouwt, dan ziet hij Hem als een Lam, staande als geslacht. Hij is ingegaan met Zijn eigen bloed in het Heilige der Heilige, waar Hij nu voor ons bidt en pleit, en zo kan Hij nu voortdurend onze Bewaarder zijn. En iedere keer, als wij in zwakheid aan de oude Adam toegeven, aan de oude mens, en zondigen, naar het belijden en weer direct komen onder Zijn vleugelen, dan is Hij getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons reinigt, want het bloed van Gods Zoon reinigt ons van alle zonde. En ook dit kleed was één geheel, maar de maat is niet genoemd. Natuurlijk had het een maat, maar ook dit wil weer zeggen, dat wij hier nooit het lijden van Gods Zoon aan het kruis van Golgotha, kunnen peilen, toen Hij daar van God verlaten is geworden. Zelfs de duivel is nog niet van God verlaten op dit moment, weet u dat? Hij zal straks, in het laatste oordeel, na het Duizendjarig Rijk, inderdaad van God verlaten zijn, maar nu nog niet. Dit kleed was dus één geheel want Jezus Christus zal niet voor een tweede maal gekruisigd worden; Zijn kruisdood is ééns en voor altijd voldoende. Door Zijn offerande heeft Hij ons volkomen tot God gebracht, en die offerande reikt zo lang, als wij nog met zonde te doen hebben, maar ook tot in alle eeuwigheid. Lezen wij dit niet in Openb. 5, als daar de Gemeente, vertegenwoordigd in de 24 oudsten, om de troon zit in heerlijkheid, en het geloof dus overgegaan is in aanschouwen, en zij dus geheel verlost is van de zonde, dan nóg bezingt zij dat geslachte Lam om Zijn bloed, hoewel zij dan met zonde niets meer te doen heeft, De Gemeente zingt dan in Openb. 5 vers 9b en 10: "Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elken stam en taal en volk en natie en Hij heeft ons voor onzen God een koninkrijk en tot priesters ge" maakt, en wij zullen als koningen heersen op de aarde". Nu komen wij tot het tweede kleed (het derde en vierde worden, beiden dekkleden genoemd, omdat Hij onze bedekking is) het witte kleed van geitenhaar, dat wij beschreven vinden in vers 7 : "Ook zult gij de tentkleden van geitenhaar maken tot een tent over den tabernakel". Wij hebben hier weer een wonderlijk materiaal: nu geitenhaar, dat gesponnen en geweven is. De geitenbok is in heel het Oude en ook in het Nieuwe Testament altijd verbonden met de leiders, de hoofden van het volk. Wij lezen b.v. reeds in het Oude Testament: als een leider in Israël zondigde, moest hij een geitenbok als Zondoffer brengen. En wij lezen ook in Matth. 25 vers 32: waarin Jezus Christus zegt, dat Hij zijn zal de komende Rechter en Koning van deze aarde, die de bokken van de schapen zal scheiden. De bokken zijn de leiders, de hoofden, die de volkeren misleiden, en daardoor ook de grootste schuld hebben. Zo zijn de bokken symbool voor de leiders en de hoofden.. Maar wat heeft dat hier dan te betekenen? In dit tweede kleed vinden wij, hoe Jezus Christus ook door God is gegeven als onze grote Leider, als ons Hoofd. En dat is heel belangrijk. Hij heeft Zich niet alleen vernederd tot het uiterste, en is niet alleen geslacht, maar Hij is ook door God opgewekt uit de doden, om zo tot de Eersteling en ook tot Hoofd en Leider van een nieuw mensengeslacht te worden. Daar gaat het hier om. :Hij is de Eersteling van een Nieuwe Schepping, want Hij stierf als de laatst Adam, maar werd opgewekt als de Eersteling van een geheel nieuw mensengeslacht, dat volmaakt is, zodat God tegen deze nieuwe Mens kan zeggen: "Zit aan Mijn rechterhand, zit in Mijn troon". Zelfs de cherubs moeten er vóór blijven staan, maar Jezus Christus zit niet alleen als de eeuwige Zoon van God in de troon van Zijn Vader, maar Hij zit daar ook als Eersteling (de Voorloper) van het Nieuwe mensengeslacht. Hij is ons aller Vertegenwoordiger. Houdt dit goed vast! En daar wijst. dit kleed op. Daarom vinden wij nu bij dit kleed wél maten, die een wonderbare symbolische sprake zijn, dat lezen wij in vers 8: "De lengte van elk tentkleed zal 30 el zijn

en de breedte 4 el". Dit kleed bestond uit elf banen, en elke baan was vier el breed, Nu weten wij, wat vier betekent: het is n.l. het getal van de schepping. Maar het gaat hier om de nieuwe Schepping. En daarom heeft deze baan niet alleen een breedte van vier, dat is de basis, het beeld van de schepping, maar een lengte van dertig, dat is drie maal tien, En drie is God, de Schepper, terwijl wij weten van de planken, dat die tien el hoog moesten zijn, en dat de betekenis daarvan is: de eis, die God stelt aan de mens en de verantwoording, die wij daartegenover hebben!

Welnu, Jezus Christus, de eersteling uit de doden, de eersteling van het nieuwe mensengeslacht, voldoet in alle opzichten aan de eis van God. Daarom drie maal tien, en wij voldoen in Hem. Van onszelf hebben wij niets, maar het is ons alles in Hem gegeven, als wij maar in Hem blijven. Daar gaat het om! Maar nu is er nog een bijzonderheid met dit kleed. Het bestond uit twee delen: vijf banen moesten aan elkaar gezet worden en zes banen moesten aan elkaar gezet worden, maar Ex.26 vers 11 zegt daarbij: "Gij zult vijftig koperen haken maken en de haken in de lussen steken en de tent samenvoegen, zodat zij één geheel is".

Wat betekent dit?

Jezus "vernedering is maar éénmalig en dat is voor alle eeuwigheid genoeg.

Zijn kruisdood is ook eenmalig en dat Zijn menswording bevat twee perioden.

Dank God daarvoor! Weet u, dat Jezus Christus twee maal mens geworden is? De eerste keer was toen Hij voor ons geboren werd in Bethlehem, uit Maria, een nazaat van Adams-geslacht, want Hij moest deel krijgen aan ons geslacht, anders zou Hij niet onze Plaatsvervanger hebben kunnen worden en zijn. Maar Hij stierf als de laatste Adam aan het kruis, en daar hield dat mens-zijn op. Maar, Hij, die voor ons gestorven is, is ook voor ons opgewekt als de Eersteling uit de doden, de Nieuwe Mens, die toch op een wonderbare wijze verbonden is met de oude, opdat die samen gevoegd zouden worden; want, anders zouden wij er geen deel aan krijgen. Gaat u Gods raadsbesluit begrijpen? Daarom staat er in het Nieuwe Testament, dat Hij tweemaal geboren is.

Eerst lezen wij in Lucas van Zijn geboorte in Bethlehem; en in Col. I vers 18 lezen wij ook van een geboorte: "Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente, Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden". En zó heeft God nu die tweede die Nieuwe Mens, die volmaakt is, verbonden met die zondige mens, opdat het alles nieuw gaat worden. Maar nu gaan wij daarbij een groot geheimenis zien. Deze aparte kleden moesten samengevoegd worden door vijftig lussen aan het ene einde van het eerste stelen vijftig lussen aan het begin van het andere stel te maken Wat betekent vijftig? Dat is Pinksteren; want de uitstorting van de Heilige Geest gebeurde vijftig dagen na Jezus kruisdood, toen Hij door de kracht des Heiligen Geestes Zichzelf als een smetteloos offer aan God bracht en Hij dus aan het oude mensengeslacht stierf. Maar ook door de kracht van de Heilige Geest is Hij opgewekt uit de doden als Eersteling. En zoals dus door de kracht des Heiligen Geestes Jezus het oude in de dood bracht en door die Geest uit de doden als Eersteling van het nieuwe opstond, zo werden deze twee samengevoegd; en zo zien wij in de twee delen der kleden, dat de vijftig lussen aan weerskanten door de vijftig koperen haken moesten worden verbonden. Koper wil zeggen: de kracht van de Heilige Geest. Weet u, waar die twee kleden precies samengevoegd waren? Zij waren samengevoegd boven de vier pilaren, waar het voorhangsel hing van het Heilige der Heilige, Daar waren dus ook die vijftig koperen haken. En dat laatste kleed dat ook bestond uit twee banen, had vijftig gouden haken, die lagen eveneens precies boven die vier pilaren. Dit kunt u lezen in Ex. 26 vers 33: "Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen".

Dat voorhangsel was Jezus Vleeswording in beeld en dat scheurde, toen Hij Zijn opdracht aan het kruis volbracht had. Precies dus, waar die kleden aan elkaar gemaakt zijn, daar is het voorhangsel gescheurd. En daar stierf de oude Adam, en daar werd de Nieuwe Adam, de Nieuwe Mens geboren. Daarom moest het voorhangsel precies onder de haken hangen, opdat het oude met het nieuwe samengevoegd zou zijn; het is die oude mens, die opnieuw geboren wordt, en dus toch dezelfde is, die de heerlijkheid beërft. Wij kunnen het niet Begrijpen, dat wij, die nu zondaren en onvolmaakt zijn, straks volmaakte Zonen van God zullen zijn, en die Zijn heerlijkheid zullen beërven. En dat alles door deze Grote Leidsman ten Leven, deze grote Geitenbok (als wij Hem met eerbied mogen noemen), die Zijn kudde daartoe brengt. En nu gaan wij naar het laatste kleed. Dat was het kunstigste en het beeldt de heerlijkheid uit van Hem, die ons Hoofd en onze Bewaarder is, want God heeft Hem al Zijn heerlijkheid gegeven. Deze Nieuwe Mens is door God bekleed met alle macht en alle heerschappij, en al de heerlijkheid, die de Vader heeft, heeft Hij nu aan deze Nieuwe Mens gegeven. Daarom vinden wij hier dat fijne witte linnen.

Linnen is immers de uitbeelding van het mens-zijn, maar nu van het nieuwe, reine mensengeslacht, waarvan Jezus de Eersteling geworden is. Wij vinden hierin Zijn ere-kleuren geweven, die wij ook in de Poort, de Deur en in de Voorhang terugvinden: Het hemelsblauw, dat spreekt van God, want deze Nieuwe Mens is tevens Gods Zoon, En wij zullen door Hem met deze zelfde heerlijkheid bekleed worden, want wij zullen zonen van de Allerhoogste God zijn; niet alleen een nieuw mensen-geslacht, maar ook zonen, aan de Zoon van God gelijk. Wonderbaar! Wij zien hierin ook het karmozijn, het

ereteken van Zijn bloed, want ook dat bloed blijft ten alle tijde Zijn ereteken. Daarom ziet Johannes Hem in Zijn heerlijkheid "als geslacht". Wij krijgen allemaal straks een verheerlijkt lichaam, waaraan geen gebrek meer zal zijn; maar Jezus houdt, ook na de opstanding, Zijn ereteken, de littekens, van Zijn wonden. En dan is er ook het purper van Zijn eeuwig Koningschap, wat ook in dit kleed is verwerkt met cherubs der heerlijkheid. En ook voor dit kleed vinden wij maten aangegeven. Het kleed bestaat uit tien banen en elke baan is vier el breed, want deze nieuwe schepping blijft altijd in deze heerlijkheid. Alleen vinden wij nu niet een lengte van drie maal tien, maar van acht en twintig el, en dat is 4 x 7; zeven is het getal van de totaliteit van God. Deze nieuwe Schepping is bekleed met de heerlijkheid Gods en daarom zal ook al de volheid en de totaliteit van Schepper en schepping hier samengevoegd zijn. En ook dit kleed bestaat uit twee delen. Natuurlijk, want de heerlijkheid, die Jezus heeft, had Hij ook al vóór de grondlegging der wereld. Maar die heerlijkheid is een ogenblik onderbroken geweest, toen Hij Zich vernederde om, aan het kruis te sterven. Daarom vinden wij dat in het Hoge priesterlijk gebed zo heerlijk vermeld in Joh. 17 vers 4: "Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. En nu verheerlijkt Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was", Die heerlijkheid heeft Hij eens verlaten, Zich ontzegt, om onze Behouder en Bewaarder te kunnen worden, en daarom vinden wij ook dit kleed in tweeën, want ook Zijn heerlijkheid kent twee stadia. En daarom zijn ook deze twee kleden, die Zijn heerlijkheid uitbeelden, ook door vijftig haken aan elkaar verbonden, maar nu door gouden haken (beeld van de heerlijkheid Gods), zodat deze Tabernakel één zal zijn.

Verstaat u die diepe zin hier van? Dat staat immers in Ex. 26 vers 6: "En gij zult vijftig gouden haken maken en de tentkleden aan elkander door de haken verbinden, zodat de tabernakel één, geheel is". Ja, het gaat niet alleen om de heerlijkheid, die Hij had bij de Vader, en die Hij nu weer ontvangen heeft, maar opdat die Tabernakel een geheel wordt en dat is het Hoofd met Zijn Lichaam, de Gemeente.

Wij hebben reeds gezien, dat het dak niet alleen een bescherming is, maar dat het ook de muren bij elkander houdt. Het zijn de binten, die de muren samenbinden, opdat die muren samen een gebouw vormen onder dat éne dak. Zo is de Gemeente één door dit wonderbare Hoofd. Daarom zegt Jezus ook in datzelfde Hoge priesterlijk gebed, sprekende over deze heerlijkheid, in de verzen 20-22: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn" De heerlijkheid Van Hem, die ons dekt, is nu toch ook de heerlijkheid geworden van hen, die daaronder zitten. Want Hij, die heiligt en zij die geheiligd worden, zijn allen uit Één (Hebr.2 vers 11). En aan het eind van het Hoge priesterlijk gebed in vers 24 zegt Jezus:

"Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt (dat is de Gemeente, de gegevene; Israël is de beminde, dat is een heel andere tak, die straks de beurt komt), Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld. Jezus geeft niet alleen die heerlijkheid aan de Zijnen, maar Hij wil, dat dezen het ook zullen zien, en daar bij Hem zullen zijn. En laten Wij ons hierover verheugen, want wij hebben een wonderbare Heer en Hoofd gekregen. En dan zien Wij ook, dat onze uiteindelijke roeping en plaats niet hier op aarde is. En dat vergeet de Gemeente zo makkelijk, want de Gemeente moest veel meer een Bruidsgemeente zijn en moet weer worden vervuld van de eerste liefde, want wij zijn door God en door Christus niet bestemd om hier op deze wereld te zijn. Dat is maar tijdelijk! Zolang Israël opzij gezet is, moeten wij hier Zijn getuigen zijn, totdat de Gemeente klaar is, om door Jezus thuis gehaald te worden. En daar komen wij pas tot ons doel en onze bestemming; daar zullen wij pas gaan functioneren, zoals het moet. Jezus zocht in Zijn Gemeente de eerste Liefde. Dat is die bruidsliefde, die

met de Geest zegt: "Kom haastiglijk, Heer Jezus, kom"! De Bruid verlangt en waar deze eerste Liefde werkzaam is en de bruidsziel verwachende en verlangende is naar Jezus komst, daar zal ook de kracht zijn tot heiligheid en tot heiligmaking. Johannes, de Apostel zegt in 1 Joh. 3 vers 3: "Die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich gelijk Hij rein is". Zou een bruid, die haar bruidegom verwacht, zich niet voorbereiden en zorgen, dat zij klaar is?

Nu zijn wij gekomen tot aan het Voorhangsel met de vier pilaren. Dat is de laatste van de drie toegangen naar de troon van God, die staat in, het Heilige der Heilige. Daar dit de laatste toegang van de drie is, zullen wij ook een toenemende heerlijkheid zien. Wij lezen in Ex. 26 vers 31 - 33: "Gij zult een voorhangsel maken van blauw purper, rood purper, scharlaken en getweerd fijn linnen; met kunstig geweven cherubs zult gij het maken. Gij zult het hangen aan de vier pilaren van acaciahout, met goud overtrokken, van gouden haken voorzien, op vier zilveren voetstukken. Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige en het heilige der heilige".

Wij hebben hier inderdaad met iets zeer bijzonders te doen. Dat blijkt al hieruit, dat hij, die door deze toegang gaat, direct komt voor het aangezicht van God. Wij zien ook een toeneming van heerlijkheid in de uitwendige afbeelding: De eerste toegang, de Poort, was vastgemaakt aan vier pilaren die op koperen voeten stonden. De tweede toegang, de Deur is bevestigd aan vijf pilaren, welke met goud overtrokken zijn en ook op koperen voetstukken stonden. Bij de laatste toegang zijn er vier pilaren met goud overtrokken en deze staan op zilveren voetstukken.

Wat de gordijnen betreft, die de toegang vormen: de eerste twee waren gelijk, maar het derde was extra versierd met cherubs der heerlijkheid. Alle drie bestonden uit dat fijne, witte linnen, met de drie ere-kleuren van Jezus daarin verwerkt: Het hemelsblauw: Hij is uit de hemel. Het scharlaken rood: Hij kocht ons vrij met Zijn bloed. Het purper van Zijn koningschap. Het wit: Hij de Reine en Heilige, die mens geworden is. Nadrukkelijk lezen wij in vers 31: "Gij zult het voorhangsel maken met kunstig geweven cherubs. Wij hebben hier inderdaad te doen met iets zeer verhevens. In dit Goddelijk drietal deuren vinden wij op een heerlijke wijze uitgebeeld onze gezegende Heiland, Jezus Christus, door Wien en in Wien wij de toegang hebben gekregen tot God.

Deze toegang verloopt in drie fasen. Wij hebben gezien, hoe bij de eerste een zondaar uit de wereld toegang krijgt tot de plaats, waar de zondaar met God verzoend wordt, bij het altaar, het beeld van Jezus Christus en die gekruisigd, waar hij zich dagelijks reinigen moet door het badwater des Woords, waarmede Hij ons de kracht van de Heilige Geest wil toedienen. Bij de tweede fase zien wij, hoe de gerechtvaardigde en gereinigde door Christus toegang krijgt in het heiligdom, en zo dus nader tot God komt, zodat hij huisgenoot van God gaat worden.

Hij, die onze rechtvaardigmaking is én onze reiniging, is ook onze heiligmaking. Nu de laatste derde fase, het Voorhangsel, waardoor het geheiligde, gerechtvaardigde kind van God, dat door Jezus gereinigd is, ook tot de heerlijkheid komt bij God. Dit betekent de volmaakte verlossing; en hiertoe kan ieder in het geloof komen. De zondaar kan altijd toegang krijgen om kind van God te worden. En de door Christus gerechtvaardigde kan ook toegang krijgen tot het heiligdom, om daar de heiligmaking te ontvangen in Hem.

Maar nog geen van Gods kinderen is, door het Voorhangsel heengegaan; dat is nog toekomst, al is Jezus Christus Zelf er voor ons reeds ingegaan, als onze Voorloper. Geen enkel kind van God heeft nog de volmaakte verlossing bereikt die God ons in Christus geschonken heeft. Zelfs Paulus moest zeggen: ik jaag er naar, dat ik het grijpen mocht, dat ik zal mogen komen aan de opstanding uit de doden (phil. 3 vers 11 en 12).

Om het nog eens duidelijk te maken: De Poort is Jezus Christus, voor ons gekomen in het vlees, in de vernedering. De Deur is Jezus Christus, die nu voor ons verhoogd en verheerlijkt is, als Hogepriester. Het Voorhangsel is de som van alles, en gaat pas in vervulling, als Jezus wederkomt voor Zijn Gemeente (niet voor de wereld, niet voor Israël) . Dit is de blijde en levende hoop van Gods kinderen. Wij lezen dit ook in Hebr. 6 vers 18 - 20: " opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die tot Hem de toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die vóór ons ligt. Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchizédek hogepriester

geworden in eeuwigheid". Hij is als onze Vertegenwoordiger, onze Voorloper, ons Hoofd hier reeds binnen gegaan. In Hem hebben wij dus reeds toegang tot de troon der genade, maar niet persoonlijk. Dat wij die volmaaktheid nog niet bereikt hebben, vinden wij in Hebr. 11 vers 39 en 40 : duidelijk vermeld: " Ook dezen allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben hét beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen. Die heerlijkheid, waar wij toe geroepen zijn, hebben wij nog niet; ook de ontslapenen, die in de derde hemel, in het paradijs zijn. wachten nog op dat ogenblik. Met elkaar worden wij volmaakt . Dan is de volle verlossing daar en zullen wij gelijk zijn aar Jezus. Het zijn allemaal afschaduwingen: Israël b.v is wel een parallel, maar God heeft uiteindelijk voor Israël een andere roeping, en een andere bestemming. Want wij weten uit de geschiedenis van Israël, dat het beloofde land moest intrekken, opdat daar het toekomstig Koninkrijk van Jezus opgericht zou moeten worden. Er waren er onder Israël, die dat geloof hadden, om het in bezit te nemen, zoals Jozua en Kaleb, maar de anderen waren zover nog niet Deze beiden waren reeds ingegaan , maar moesten weer terug en wachten, totdat allen zover waren, want God zou hen allen tegelijk inbrengen.

Zo zal het ook met de Gemeente zijn. Want als Jezus ons komt halen, dan scheurt ook ons voorhangsel, en krijgen wij het opstandingslichaam. Hier is het wachten op. Zo zien wij dus, dat de heerlijkheid gedeeltelijk in Christus vervuld is, maar voor het grootste deel zijn vervulling nog moet krijgen. Wij bezien nu het Voorhangsel nader. De drie toegangen zijn alle drie Jezus Christus, maar in de laatste vinden wij de som van alles, want door Zijn rechtvaardiging, reiniging en heiligmaking is de volledige verlossing, de volmaaktheid. Daarom vinden wij in dit Voorhangsel, zowel Jezus in het vlees gekomen, als ook Jezus gekruisigd en opgestaan: de som van alles. Dat dit Voorhangsel verband

houdt met Zijn lichaam, zien wij, doordat De Poort Jezus vleeswording is, en de Deur, het opstandingslichaam. Wij lezen in Hebr. 10 vers 19 en 20: "Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs den nieuwen en levenden weg, dien Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, Zijn vlees, en wij een groten priester over het huis Gods hebben..."Daar is dus ook Zijn Lichaam, maar nu in veel diepere zin. In het Oude Testament wordt het ook in het verborgen geopenbaard. Ex. 26 vers 33 zegt : "Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen". Ik wil eerst even over de Ark iets zeggen. Wat is de Ark? Dat is de troon van God, dat is Jezus Christus, zoals Hij werkelijk is, zoals wij Hem nog niet geopenbaard kregen. In de Ark zien wij heel de heerlijkheid van Hem, die Koning der koningen is en Here der heirscharen. Alleen op deze Ark heeft God Zijn rust. De heerlijkheid van Hem, die God ons gegeven heeft als Redder en Verlosser en als Heiland en Hoofd, is zó groot, dat wij er nog maar ten dele iets van verstaan. Hebr.1 vers 2 zegt: "Deze, de afstraling Zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen..."Weet u, wie Christus eigenlijk is? Hij is het Lichaam van de Almachtige God Zelf. God is Geest, de Allerhoogst, de eeuwige Schepper, die niemand zien kan of ooit gezien heeft, maar Hij heeft gestalte aangenomen in Christus. Daarom woont in Christus heel de volheid van. God lichamelijk. Als wij straks in heerlijkheid God, de Vader, aanschouwen , dan aanschouwen wij God alleen in Hem. Wij lezen dit in Col. 2 vers 9: "Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk. . . ." Zoals wij hier bij elkaar zijn, kan ik uw geest niet zien, maar iets kan ik van uw geest zien, doormiddel van uw lichaam. Zo is het ook dáár: God is een eeuwige Geest, maar in Jezus Christus wordt Hij geopenbaard. Jezus zegt terecht: Wie Mij ziet, heeft de Vader gezien". In Joh. 1 vers 14 lezen wij: "Het Woord is vlees geworden". en het heeft onder ons gewoond, en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van den enig geborene des Vaders". Johannes heeft het evangelie het laatst geschreven, nog na de Openbaring en toen hij het schreef, was hij nog zo vol van de heerlijkheid, die hij heeft aanschouwd, hoewel er meer dan zeventig jaren overheen gegaan waren. Paulus zegt in 1 Tim. 3 vers 16: "En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees.

Johannes schrijft in 1 Joh. 5 vers 20 "Doch wij weten, dat de Zoon Van God gekomen is en ons inzicht gegeven heeft om den Waarachtige (de Vader) te kennen; en wij zijn in den Waarachtige, in Zijn Zoon Jezus Christus. Dit is de waarachtige God het eeuwige leven". Hier wijkt de grens tussen Vader en Zoon en wij hebben hier met iets zeer verhevens te doen. U weet niet , wat een heerlijkheid ons wacht, als wij Hem zullen, zien, zoals Hij werkelijk is bij de troon van God, waar God Zijn heerlijkheid in heeft. Hij is het Zelf, die ons toegang tot deze heerlijkheid geeft door het voorhangsel. Hierbij schieten mensenwoorden tekort. "Groot is het geheimenis, God in het vlees gekomen", zegt Paulus, dat is de juiste vertaling. Nu gaan wij terug naar Ex. 26 vers 33: "Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen. Toen Jezus hier in een menselijk lichaam was, konden wij alleen het voorhangsel zien, Zijn vlees; maar wij konden niet zien, dat binnen dat vlees, het voorhangsel de ark stond: God Zelf, waarin God al Zijn welgevallen had. Dat vlees was nog een belemmering (ik dank God voor die belemmering), zodat wij Hem niet konden zien, zoals Hij was; want dan zouden wij allen vergaan zijn door deze heerlijkheid. Hij moest eerst een scheiding wegnemen. Num. 4 vers 5 zegt: "Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aäron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel (dat vlees is dus een bedekkend vlees) afnemen, en daarmee de ark der getuigenis bedekken". De Ark was dus ingewikkeld in het voorhangsel. Zo trok het onder Israël mee: Christus in het vlees! Dat betekende de heerlijkheid van God Zelf in het vlees gekomen! Wat gebeurde er, toen Jezus stierf, toen Zijn vlees scheurde, d.w.z. toen Zijn lichaam niet meer Zijn leven kon vasthouden, zodat het Leven er uitvloeide?. Het vat" scheurde als het ware. Jezus stortte aan het kruis Zijn leven uit voor u en mij. In Matth. staat: "toen. Hij met grote stem den Geest gaf". Toen, opdat ogenblik, scheurde ook het voorhangsel van boven naar beneden, waarmee God te kennen gaf. Zie, dát is de vervulling! Wij gaan weer terug naar Exodus. 26 vers 33: "Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige en het heilige der heilige". Het is dus een scheidsmuur. Vóórdát Adam en Eva tot zonde kwamen, was er geen scheiding, en verkeerde God met Adam en Eva, want Hij sprak met hen; maar na de zondeval kwam. de scheiding. Het gevolg was, dat Adam en Eva uit het paradijs werden verdreven, terwijl God in het paradijs bleef. En er werd tegen de Oostkant een cherub geplaatst met een vlammend zwaard, die de weg voor de mens moest versperren, opdat hij niet terug kon komen. Wat zien wij nu bij dit voorhangsel? Dit bevond zich ook ten Oosten van de troonzaal van God (de ark) en ook hierbij zien wij cherubs, maar zonder zwaard, want het zijn cherubs der heerlijkheid. In de eerste plaats spreekt het voorhangsel ons van " scheiding" tussen God en mens, maar nu is Jezus Zelf in die scheiding gaan staan, Hij is letterlijk Zelf die scheiding geworden. Hoe? Toen Hij in het lichaam kwam, heeft Hij in dat vlees onze zonden gedragen. Hij, die geen zonde gekend heeft, werd zonde gemaakt, en door die zonde werd Hij de Scheidsmuur, en trof het gericht van God, het

vlammend zwaard van de cherubs van Gods gerechtigheid, Hem. En hoe diep die scheiding geweest is, daar aan het kruis van Golgotha, dat beluisteren wij in de woorden, die Hij moest uitroepen "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten". Het was een radicale scheiding; Hij werd Zelf de scheiding en ging voor ons in het gericht. Maar toen Hij het volbracht had, was die scheidsmuur weggebroken. Daarom zegt Eph. 2 vers 14: "Want Hij (Jezus Christus) is onze vrede, die de twee (Jood en heiden) één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in Zijn vlees (het voorhangsel) de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwen mens te scheppen....".

Hij werd onder de wet voor onze overtredingen veroordeeld, en zó werd de eis van Gods wet aan Hem voltrokken. Hij stierf voor ons de vloekdood; en dat was voor Hem; het van God verlaten zijn. Maar nu is de scheiding weg, want het Voorhangsel is gescheurd. Toen is er nog meer. Toen Jezus Christus met luider stem riep en de Geest gaf, en Hij het zo volbracht had, scheurde het Voorhangsel in de tempel van boven naar Beneden. En zo gaf God te kennen: dit is de vervulling. Maar ook gaf G'd nog wat anders te kennen: Niet alleen was nu de scheidsmuur gescheurd, maar ook was de grote Verzoendag aangebroken.

Nu ging de waarachtige Hogepriester, die het offer volbracht had, ook het waarachtige "Heilige der Heilige binnen, om bij God verzoening te doen voor Zijn volk. U weet, dat op de grote verzoendag alleen de hogepriester het Heilige der Heilige binnen mocht gaan door het voorhangsel. Toen Jezus Christus Zijn werk aan het kruis volbracht had, en Zijn Voorhangsel, d.i. Zijn vlees, scheurde, is Hij binnengegaan met Zijn eigen bloed voor de troon van God. Jezus Christus ging niet onlichamelijk het Heilige der Heilige binnen, maar dat lichaam, dat scheurde, werd opgewekt in een verheerlijkt lichaam. en met dit verheerlijkte lichaam ging Hij het Heilige der Heilige binnen, want op die plaats was iets geweldigs gebeurd. Daar werd het oude lichaam omgevormd tot het verheerlijkt opstandingslichaam. En dat zullen ook wij allen, Gods kinderen, ervaren.

Als Jezus komt voor Zijn Gemeente, zegt Hij in Openb. 3 vers 8 "Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten". En ook niemand zal die kunnen openen (vers 7). Er zijn vandaag christenen, die de Meer vooruit willen lopen, door te zeggen: "Wij kunnen nu al tot de volle heerlijkheid komen, tot dit opstandingsleven". Dan zouden zij de deur moeten forceren; maar dat bestaat niet. In deze heerlijkheid gaat niet de eenling binnen, maar de hele Gemeente gaat er tegelijk in, want zij zijn nog niet klaar met dit voorhangsel (ons vlees). Jezus lichaam is allereerst voor ons gescheurd aan het kruis op Golgotha, maar het werd ook opgewekt in heerlijkheid, en daarvan zijn de cherubs het beeld, want zij zijn het beeld van het opstandingsleven. Cherubs worden in de Schrift altijd daar gebruikt, waar zij een plaatsvervangende taak hebben. Daarom zien wij ook op de ark die twee gestalten, die een afbeelding zijn van de heerlijkheid, die Gods kinderen te wachten staat. Het is daarom, dat Jezus ook zegt in Luc. 20 vers 35: "maar die waardig gekeurd zijn, deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers zij zijn aan de engelen gelijk". Deze opstanding uit de doden is niet de algemene opstanding na het Duizendjarig Rijk, daartoe behoeft men niet waardig gekeurd te worden want dan moet iedereen, ook de onwaardigste, opstaan. Het Voorhangsel is niet alleen het vlees, het lichaam van Jezus voor ons gescheurd, en ook niet alleen het verheerlijkte opstandingslichaam, waarmee Hij thans aan Gods rechterhand zit; maar de Schrift leert ons ook, dat God het Opstandingslichaam van Jezus Christus tot Hoofd heeft gemaakt.

Een hoofd is geen compleet lichaam. En nu komen wij tot het geheimenis:

de Gemeente is het opstandingslichaam van Jezus Christus! Onthoud dit goed; dat zal ons veel verwarring besparen. Want dat de Gemeente (een voortzetting zou zijn van Israël, is een valse lering, die vandaag wel opgang maakt. Israël en de Gemeente hebben ieder een afzonderlijke roeping en bestemming, wat Gods Woord ons duidelijk zegt. Altijd waar Paulus over de Gemeente spreekt, spreekt hij over het opstandingslichaam van Christus, o . a. in 1 Cor. 6 vers 13-15: "Het voedsel is voor de maag en de maag voor het voedsel, en God zal zowel het één als het ander tenietdoen. Maar het lichaam is niet voor de hoerij, doch voor. den Here en de Here voor het lichaam. God heeft niet alleen de Here opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht. Weet gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Wij zijn met Hem gekruisigd, met Hem door het geloof verenigd, Zijn dood is onze dood en Zijn opstanding, onze opstanding. En op de Paasmorgen is alleen het Hoofd opgestaan, maar de leden komen nog! De Heerlijkheid wordt nooit door een eenling of een groepje, maar door alle leden bereikt. Alle leden van het Lichaam krijgen allen compleet en tegelijk de opstandingsheerlijkheid. Er zijn mensen, die te goeder trouw, vóór Jezus komst nog een heerlijke Gemeente verwachten, maar op grond van Gods Woord zeg ik u, dat zulks niet gebeuren zal Er zijn ook, die nog een heerlijkheid voor Israël verwachten, vóórdat Jezus wederkomt; maar ook dit is op grond van Gods Woord onmogelijk. Wat is de roeping van God voor Israël, en wat is Zijn doel en bestemming met Israël? In het kort: Dat Israël een heerlijk Koninkrijk zal Worden. Dat staat in 1 Petr. 2

vers 9a "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap". Dat is Israël, niet de Gemeente. Israël heeft tot op de huidige dag nog nooit die heerlijkheid als koninkrijk gehad. Zij hebben er iets van beleefd in de dagen van Salomo, omdat God toen iets wilde demonstreren in Salomo, als het beeld van de waarachtige Vrededorst die komen zal. Weet u, wanneer Israël dat heerlijke Koninkrijk zal worden? Niet eerder, dan wanneer hun heerlijke Koning in hun midden is gekomen. Want, wat is de heerlijkheid van dat Koninkrijk? De Koning, die het regeert en rechtvaardig heerst! Zonder die Koning is dat koninkrijk onmogelijk en een dwaasheid. Israël kon, toen God Salomo bijzonder, begenadigd had en op bijzondere wijze Zijn Geest van wijsheid en kennis gegeven had, reeds iets van zulk een koninkrijk hebben. Maar bij Salomo's dood was dat afgelopen. Zonder Christus is er geen heerlijkheid, en als men dat wel denkt, doen wij Hem tekort, want alles is in Hem, en dus Hem alleen de eer! Als Hij gekomen zal zijn, zal Israël zien, in Wien zij gestoken hebben, en dan zal het verslagen worden en tot berouw komen, tot bekering en Wedergeboorte. Zij zullen dan buigen voor Hem, dien zij eens verworpen hebben.

En nu de Gemeente.

Wij zijn leden van Zijn Lichaam, van Zijn opstandingslichaam. Zou een lichaam tot heerlijkheid kunnen komen, bij afwezigheid van het Hoofd? Absoluut niet! Wat is de heerlijkheid van het lichaam? Dat heerlijke Hoofd, dat het bestuurt en doet leven! Waarom is er in mijn lichaam geen ruzie onder de leden? Omdat elk lid gehoorzaam is aan het hoofd. Waarom had de eerste Christengemeente in Jeruzalem een korte tijd

een wonderbare heerlijkheid? Omdat de eerste Gemeente zo dicht bij de opstanding van Jezus leefde; omdat zij getuigen waren geweest van het opstandingsleven van Christus, en de Apostelen met grote kracht hun getuigenis daarvan gaven. Zij leefden bij deze opstanding en door het geloof kregen zij iets in het bezit van de heerlijkheid, die ons wacht. Wij zijn geroepen om een opstandingsgemeente te zijn, en zo'n Gemeente moet opstandingsheerlijkheid hebben. Zoals Israël het een korte tijd onder Salomo beleefde, ofschoon het niet te vergelijken is met wat komt, zo heeft de eerste Gemeente het een kleine tijd beleefd in Jeruzalem. Maar dit is nog niets, vergeleken bij wat ons wacht, als, Christus Zijn opstandingsheerlijkheid gaat geven aan het Lichaam. Als straks de Heer bij Zijn komst ons haalt op het teken van de Vader, wanneer alle leden tot het geloof in Christus gekomen zullen zijn, dán zal het openbaar worden, dat Jezus Overwinnaar is en onze Deur en Toegang is, die ons brengt in de volmaaktheid en in de uiteindelijke verlossing. Dan zien wij ook een volmaakte Gemeente; want zolang die Gemeente hier op aarde is en nog niet volmaakt verlost is, kan er nog geen volmaakte Gemeente zijn. Maar als zij volmaak is, dan gaat de Gemeente pas functioneren, want zij is geen priesterlijk Koninkrijk, maar een Koninklijk Priesterschap. Daar spreken ook de vier pilaren van, waar het voorhangsel aan bevestigd is. Dat lezen wij in Ex, 26 vers 31-33. Gij zult een voorhangsel maken van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweerd fijn linnen; met kunstig geweven cherubs zult gij het maken. Gij zult het hangen aan vier pilaren van acaciahout met goud overtrokken van gouden haken voorzien, op vier zilveren voetstukken. Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige der heilige". Dit voorhangsel was dus bevestigd aan vier pilaren. Wij willen eerst de symboliek nagaan van deze vier pilaren. Bij de Poort, die ons Jezus laat zien in Zijn vernedering, Zijn vleeswording, zien wij óók vier pilaren en wij weten, dat de symbolische betekenis daarvan is, dat Christus in het vlees gekomen is- ons door God gegeven die zegt: "Komt allen tot Mij". Deze vier pilaren tonen a.h.w. aan de wereld, aan diegenen, die nog buiten staan en in de zonde leven, want deze vier pilaren zijn het beeld van de vier evangeliën, geschreven door Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes, de vier evangelisten, die tezamen dat éne evangelie van Jezus Christus moesten schrijven, maar zó dat iedere evangelist een bepaalde zijde van Jezus naar voren moest brengen. Mattheus laat Hem bijzonder zien als de van God geboren en gezalfde Koning, de Messias-koning, de Zoon Davids. Marcus toont Hem ons als de dienstknecht des Heren, die kwam om te dienen, om de wil van Zijn Vader te volbrengen, en Zichzelf als een offerlam te laten slachten. Lucas toont Hem bijzonder als de Zoon des Mensen: Jezus Christus is waarlijk mens geworden, heeft de menselijke staat aangenomen, doordat Hij van God een menselijk lichaam ontving, dat verwekt was door de Heilige Geest in de moederschoot van de maagd Maria, opdat Hij ook deel zou hebben aan het menselijk geslacht van Adam. Johannes toont ons Jezus Christus bijzonder als de Eeuwige Zoon van God, die het Woord is. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God" (Joh.1 vers 1). Maar in deze vier pilaren, waarop het voorhangsel bevestigd is met de gouden haken, zien wij het voorgaande in de volle zin terug, maar nu is de symboliek niet die van de vier evangelisten, maar van Zijn Heerlijkheid en Zijn hoedanigheden. Hij is n.l. de Koning der Koningen, dat is ten eerste.

Ten tweede is Hij ook eeuwig dienstknecht van Zijn Vader, want Hij volvoert altijd de wil van Zijn Vader tot in alle eeuwigheden.

Ten derde is Hij ook de Eerstgeborene van een nieuw mensengeslacht, de Eersteling, en daarom ook voor eeuwig Hogepriester, want Zijn mens zijn is een middelaarschap.

Ten vierde is Hij ook de eeuwige Zoon van God, Wat wil dit nu voor ons, de Gemeente, zeggen? Dat straks de Here Jezus, wanneer Hij als haar Hoofd en Hogepriester Zijn ganse Gemeente geheiligd en toebereid heeft, en de Gemeente dus klaargemaakt is door Hem, Hij op de wolken komt, om haar op te nemen. Dan gaat alles in vervulling voor allen, die van Christus zijn, want dan gaat er voor ons een deur open in de hemel, en valt het sterfelijk lichaam af; en zij, die van tussen de doden uit opstaan, komen ook in een verheerlijkt lichaam tegelijk met ons in de hemel, om dezelfde heerlijkheden, die Hij heeft, te ontvangen. Wij zullen dan met Hem koningen zijn, ook eeuwig dienstknechten en priesters en wij zullen ook zonen van de levende God zijn. Dit lezen wij in Openb. 5 vers 9 en 10; en dat is de eindvervulling: "En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen, want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elken stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onzen God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde". Nu nog niet. Nú zijn wij nog in de vernedering, gelijk Hij toen was in Zijn vernedering. Maar als dat heerlijk ogenblik aanbreekt, dán krijgen wij ook het koningschap met Hem. In Openb. 22 vers 3 - 5 zien wij, hoe de Gemeente in het hemelse Jeruzalem de Vrouw des Lams is: "En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige der heilige". Dit voorhangsel was dus bevestigd aan vier pilaren. Wij willen eerst de symboliek nagaan van deze vier pilaren. Bij de Poort, die ons Jezus laat zien in Zijn vernedering, Zijn vleeswording, zien wij óók vier pilaren en wij weten, dat de symbolische betekenis daarvan is, dat Christus in het vlees gekomen is ons door God gegeven die zegt: "Komt allen tot Mij". Deze vier pilaren tonen a.h.w. aan de wereld, aan diegenen, die nog buiten staan en in de zonde leven, want deze vier pilaren zijn het beeld van de vier evangeliën, geschreven door Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes, de vier evangelisten, die tezamen dat éne evangelie van Jezus Christus moesten schrijven ,maar zó dat iedere evangelist een bepaalde zijde van Jezus naar voren moest brengen. Mattheus laat Hem bijzonder zien als de van God geboren en gezalfde Koning, de Messias, de Zone Davids. Marcus toont Hem ons als de dienstknecht des Heren, die kwam om te dienen, om de wil van Zijn Vader te volbrengen, en Zichzelf als een offerlam te laten slachten. Lucas toont Hem bijzonder als de Zoon des Mensen: Jezus Christus is waarlijk mens geworden, heeft de menselijke staat aangenomen, doordat Hij van God een menselijk lichaam ontving, dat verwekt was door de Heilige Geest in de moederschoot van de maagd Maria, opdat Hij ook deel zou hebben aan het menselijk geslacht van Adam. Johannes toont ons Jezus Christus bijzonder als de Eeuwige Zoon van God, die het Woord is. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God" (Joh.1 vers 1). Maar in deze vier pilaren, waarop het voorhangsel bevestigd is met de gouden haken, zien wij het voorgaande in de volle zin terug, maar nu is de symboliek niet die van de vier evangelisten, maar van Zijn Heerlijkheid en Zijn hoedanigheden. Hij is n.l. de Koning der Koningen, dat is ten eerste.

Ten tweede is Hij ook eeuwig dienstknecht van Zijn Vader, want Hij volvoert altijd de wil van Zijn Vader tot in alle eeuwigheden.

Ten derde is Hij ook de Eerstgeborene van een nieuw mensengeslacht, de Eersteling, en daarom ook voor eeuwig Hogepriester, want Zijn mens zijn is een middelaarschap.

Ten vierde is Hij ook de eeuwige Zoon van God, Wat wil dit nu voor ons, de Gemeente, zeggen? Dat straks de Here Jezus, wanneer Hij als haar Hoofd en Hogepriester Zijn ganse Gemeente geheiligd en toebereid heeft, en de Gemeente dus klaargemaakt is door Hem, Hij op de wolken komt, om haar op te nemen. Dan gaat alles in vervulling voor allen, die van Christus zijn, want dan gaat er voor ons een deur open in de hemel, en valt het sterfelijk lichaam af; en zij, die van tussen de doden uit opstaan, komen ook in een verheerlijkt lichaam tegelijk met ons in de hemel, om dezelfde heerlijkheden, die Hij heeft, te ontvangen. Wij zullen dan met Hem koningen zijn, ook eeuwig dienstknechten en priesters en wij zullen ook zonen van de levende God zijn. Dit lezen wij in Openb. 5 vers 9 en 10; en dat is de eindvervulling: "En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen, want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elken stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onzen God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde". Nu nog niet. Nú zijn wij nog in de vernedering, gelijk Hij toen was in Zijn vernedering. Maar als dat heerlijk ogenblik aanbreekt, dán krijgen wij ook het koningschap met Hem. In Openb. 22 vers 3 - 5 zien wij, hoe de Gemeente in het hemelse Jeruzalem de Vrouw des Lams is: "En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem vereren en zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn. En er zal geen nacht meer zijn en zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node, want de Here God zal hen verlichten en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden". Openb. 21 vers 7 zegt. "Wie overwint, zal dingen beërven en Ik zal hem een God zijn hij zal Mij een zoon zijn". Want het is des Vaders welbehagen, dat Hij de

Eersteling zal zijn onder vele broederen. Als Jezus hier de bouw van Zijn Gemeente voltooid heeft, dan komt Hij en dan gaan wij door deze wonderbare Deur met verheerlijkte opstandingslichamen, aan Hem gelijkvormig, Maar de Gemeente zal ook dezelfde heerlijkheid ontvangen, die heeft. Wij zullen wel koningen zijn, maar Hij is de Koning der koningen. Wij mogen priesters zijn, maar Hij is de Hogepriester. Wij mogen zonen van God zijn, maar Hij is de Eerstgeborene ,die ons ook geheiligd heeft en gekocht. Zo zien wij dus de betekenis van deze pilaren en daarom zijn zij ook met goud overtrokken; zij hebben de heerlijkheid Gods, zoals Hij die Zelf heeft.

Nu komen wij tot het volgende.

Wat is het eerste, dat wij zullen zien in het Heilige der Heilige, als wij als kinderen Gods, straks hier doorheen gaan en komen bij de Troon van God, waar Jezus Christus ons plaats bereid heeft: n.l. de ark met de cherubim der heerlijkheid, de troon van God! Nu gaan wij over de Ark spreken, en lezen daartoe in Ex.25 vers 10 - 22: "Zij moeten dan een ark van acaciahout maken, twee en een halve el lang, anderhalve el breed en anderhalf el hoog Gij zult die overtrekken met louter goud; van binnen en van buiten zult gij die overtrekken en er rondom een gouden omlijsting op maken. Gij zult er vier gouden ringen voor gieten en die bevestigen aan de vier voetstukken en wel twee ringen aan den enen zijwand en twee ringen aan den anderen zijwand. Gij zult draagstukken van acaciahout maken en die met goud overtrekken, Gij zult de draagstukken steken in de ringen aan de zijwanden van de ark, om daarmee de ark te dragen. De draagstukken zullen in de ringen van de ark blijven, zij zullen er niet uit verwijderd worden. In de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. Ook zult gij een verzoendeksel van louter goud maken, twee en een halve el lang en anderhalve el breed. En gij zult twee cherubs van goud maken, van gedreven werk zult gij ze maken, aan de beide einden van het verzoendeksel. Maak één cherub aan het ene einde en één cherub aan het andere einde; uit één stuk met het verzoendeksel zult gij de cherubs op zijn beide einden maken. De cherubs zullen twee vleugels uitgespreid houden naar boven, met hun vleugels het verzoendeksel bedekkende en hun aangezicht naar elkander gericht; naar het verzoendeksel zullen de aangezichten der cherubs gericht zijn. Gij zult het verzoendeksel bovenop de ark leggen en in de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. En Ik zal daar met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal. Wij komen nu tot het allerlaatste voorwerp, dat ook het allervoornaamste is van de tabernakel. Wij hebben in deze tabernakel-studie gezien, dat alles Christus is: In Hem en door Hem is alles! Zagen wij in de Poort Zijn vernedering, in het Brandofferaltaar Zijn offer, in het koperen Wasvat Hem als Reiniger, enz, in de Ark zien wij Jezus Christus pas zoals Hij werkelijk is. Zo heeft nog niet één sterveling Hem aanschouwd; dit leert de Schrift ons. Wij hebben Hem nog niet gezien, zoals Hij werkelijk ten volle is. Ook weet niemand, wat Zijn werkelijke Naam is. Hij heeft een Naam, die niemand weet dan de Vader en Hijzelf, dat staat in Openbaringen. Die Naam drukt uit, wie Hij werkelijk is, Hoe meer wij het eindpunt naderen, des te groter wordt de Christus; op het laatst wordt Hij zó groot, dat de grenzen tussen. Vader en Zoon voor ons haast uitgewist worden: want Hij is inderdaad God uit God! Johannes, de Apostel, heeft Hem tijdens Zijn wandeling in het vlees, van heel nabij gekend, gezien, getast en Hij mocht dikwijls aan Zijn borst liggen, maar toen zag hij Hem in dat vernederde vlees; Zijn heerlijkheid was a.h.w. verborgen in het lichaam van vernedering. Daarna mochten de apostelen Hem ook zien na Zijn opstanding, wat veel meer was. Zij mochten Hem ook zien in Zijn heerlijkheid als Koning op de berg Thabor, de berg der verheerlijking, toen Zijn gedaante veranderde in blinkend wit licht. Toch zagen zij maar één zijde van Zijn heerlijkheid. Maar als Johannes, de Apostel, die toch al een zeer geheiligd man geworden was in de loop der jaren --hij was ongeveer 90 jaar oud-- Jezus Christus ziet verschijnen op het eiland Patmos in Zijn Hogepriesterlijke heerlijkheid, is die glans en heerlijkheid zo groot, dat Johannes als dood aan Zijn voeten valt. Hij kon de heerlijkheid niet verdragen. Toch zag hij Hem nog niet, zoals Hij in werkelijkheid is. Die glans zouden wij ook in ons sterfelijk lichaam niet kunnen verdragen. En dit is, wat wij hier in de Ark zien. Wij komen dus tot iets zeer geweldig en verhevens, Wij willen de symboliek van de Ark zien, die ons de Christus beschrijft. In Ex, 25 zegt God, dat de kinderen Israëls een heiligdom moeten maken. Dit moeten zij precies maken, zoals de Heer het hun zegt. Het eerste, dat zij moeten maken, is de Ark. Vers 10 zegt, zij moeten een Ark van acaciahout maken. De Ark is dus vóór alle dingen. In Col. 1 vers 15 - 17 staat: "Hij is het beeld van den onzichtbaren God, de eerstgeborene der ganse schepping" Jezus Christus was dus de Eerste, daarom moet ook de Ark het eerst gemaakt worden. Hij, Jezus, kon zeggen: "Eer Abraham was, was Ik", eer de wereld was, was Ik. Hij is vóór alle dingen. Vers 16: "want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten, alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen, en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het Hoofd van het lichaam, de Gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is".

Het tweede, dat wij vinden in Ex. 25 staat in vers 11, Daar lezen wij, dat de Ark overtrokken moet worden: "met louter goud van binnen en van buiten en er rondom een gouden omlijsting moest zijn. Wat wil dit zeggen? Dat Jezus Christus, zowel uitwendig als inwendig de heerlijkheid Gods heeft. Al de heerlijkheid van de onzichtbare God is in Hem. Hebr. 1 vers 1 - 2 zegt: "Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in den Zoon, dien Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wien Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid, en de afdruk van zijn wezen...". God heeft in Christus gestalte gekregen. Zo is deze Ark van binnen en van buiten van louter goud. In die Ark lagen drie dingen. Wij vinden dit in Hebr. 9 vers 4: "en de ark des verbonds, rondom met goud overtrokken, waarin zich bevonden een gouden kruik met het manna, de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds" Deze drie voorwerpen (drie is het getal van God) zijn dus de wetstafelen, de bloeiende staf en de gouden kruik met het manna, beelden uit al de volheid, die er in God en in Christus is. Col. 1 vers 19 zegt: "Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem (dat is de Christus) woning te maken". En Col. 2 vers 9 zegt "want in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk" Alles, wat in God, de Vader, is, is in Christus. Is dat niet wonderbaar! God zegt tegen Mozes: "Laat de kinderen Israëls Mij een heiligdom maken, opdat Ik in het midden van hen kan wonen". De tabernakel was dus in ruime zin, een woonplaats van God; in engere zin was het een tent en in de aller engste zin was het de plaats, waar God woning maakte, in het Heilige der Heilige, precies tussen de cherubs der heerlijkheid óp de Ark. De Ark is dus in werkelijkheid de troonzetel, de rustzetel van God, de Vader God vindt Zijn heerlijkheid, Zijn rust in het Lam. Jezus Christus is de zetel Gods. Wij kennen het lied 809: "op het Godslam rust mijn ziele." Waar God Zijn rust in kan vinden, kan ik ook mijn rust vinden, want God rust op Hem en in Hem. Kijkt u maar in Openb. 4 : daar mag Johannes, de Apostel, als hij door Gods Geest in een bijzondere heerlijkheid gebracht wordt en in een geestverrukking komt, door een geopende deur, binnengaan, waar hij de troon van God ziet, zoals ook wij straks door die geopende deur binnen zullen gaan. Johannes heeft het voor ons een kort moment mogen beleven. Hij ziet dan het eerst een troon staan. En als wij binnen komen in het heiligdom, zien wij direct de Ark, dat is de troon van God, dat is Christus, gelijk Hij werkelijk is. Als Johannes die troon van God ziet, ziet hij in het middelpunt ook de oudsten, die op de troon zitten en waar alle hemelse wezens zijn en het is ook het middelpunt van heel de schepping, dat is.. Jezus Christus. Openb. 5 vers 6 zegt: "En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en temidden der oudste een Lam staan, als geslacht, met zeven, horens en zeven ogen."

Jezus Christus is het centrum, van Gods troon, Hij zit er niet alleen als Hogepriester voor ons in de troon, maar Hij is Zelf die troon, want alles is in Hem. Het gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid. Wij gaan terug naar Ex. 25 vers 22 "en Ik zal daar met u samenkomen en van het verzoendeksel af tussen de beide cherubs in de ark der getuigenis over alles met u spreken, wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal." dáár was de plaats, waar de mens tot God kon komen en God tot de mens. "Hier zal Ik met u samenkomen", zegt God, op geen andere plaats. Wat zien wij dus? deze Ark is het enige middelpunt en middelaar tussen God en de mens. Daarom hebben wij ook maar één Middelaar tussen God en de mens (geen Maria of andere heilige), Jezus Christus. Wij lezen in 1 Tim. 2 vers 5: "Want er is één God en ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die zich gegeven heeft tot een losprijs voor allen". Hier is alleen de plaats, waar God de mens weer ontmoet en de mens weer God kan ontmoeten in Christus, bij Hem. Hij, de enige Middelaar. God heeft ons in Hem iets wonderbaars gegeven. Dat is ook het centrale punt van de verzoening, want al het bloed, dat gestort werd voor zonde en schuld zou totaal waardeloos blijken, als het niet binnengedragen en gesprengd werd op die plaats: God moest het zien. Daarom is ook Jezus Christus met Zijn eigen bloed ingegaan voor Gods aangezicht, om eeuwige verlossing en verzoening aan te brengen.

De Ark is dus ook het centrum van de verzoening. In Ex. 25 vers 22b zegt God ook: ".. daar zal Ik over alles met u spreken, wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal." Nergens anders spreekt God tot de mens, dan alleen op die plaats. Daarom is Jezus Christus ook het Woord van God. In het Oude verbond heeft God vele malen gesproken, en dat was ook door Christus, maar dat was nog een verborgenheid; maar in het laatst der dagen heeft Hij nog tot ons gesproken door de Zoon! Enkele dwaalleringen menen, dat er nog meer openbaringen zullen komen. Ik denk aan de dwaling van de Mormonen, waar een engel nog een latere openbaring heeft gegeven, maar God spreekt door Zijn Zoon, niet door engelen. In het Nieuwe Testament staan de engelen aanbeddend toe te luisteren; in het Oude Verbond hebben engelen bemiddeld, in het Nieuwe niet meer. Nu gaan wij zien, wat de Ark nog meer voor ons betekent, ook in ons dagelijks leven.

Deze Ark had veel verschillende namen in het Oude Verbond: Ark der getuigenis, Ark des Verbonds, Ark Gods, Ark des Heren, Ark van Godssterkte, Ark van de Here der ganse aarde, enz.

WORDT VERVOLGD.